

A photograph of a river scene. In the foreground, a small wooden boat is moored against a brick wall on the right. The water is dark and reflects the surrounding environment. A large, leafy tree hangs over the water from the left. In the background, a weeping willow tree is visible. The overall atmosphere is quiet and somewhat somber.

Kari Tossavainen

YHTEEN
VIRTAAVAT
JOET

Yhteen virtaavat joet

© 2019 Kari Tossavainen

Kannen valokuva: Kari Tossavainen, Cambridge 2009

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-8940-7

Yhteen virtaavat joet

1. Running over the same old ground

Hän pidättää hengitystä katse maisemaan eksyneenä. Meri on betoninharmaa, yöstä purkautuneen usvan rippeet vetäytyvät ulapalle saaden maiseman näyttämään hauraalta. Rantakausi auringonpalvojineen ja uimareineen on ohi. Hiekalla lojuu lapsen sukka, aurinkovarjon luuranko, pariton rantasandaali, puoliksi hautautunut pyyhe, muovipusseja, mehupurnukoita sekä kirjava kokoelma muita roskia. Uimarannan keskivaiheilla seisova tuoretta maalia kipeästi kaipaava metallirunkoinen uimavalvojan torni toimii paikalle ilmaantuneen naurulokin taukopaikkana. Rantavedessä on aavistus menneestä kesästä, mutta pohjoinen ilmavirtaus saa meren nopeasti jäähtymään. Nuorukainen poimii muutaman kiven nakellen ne peräperään veteen. Hiljaisuus on painostava, mutta maisemaa hallitseva liikkumattomuus käy yhteen hänen mielialansa kanssa.

Syksy on taas kerran nujertanut kesän. Kesävieraat ja mökkiläiset ovat palanneet kaupunkiin. Ohimennen, arkipuheen kevennyksenä lomalaiset vertailevat kokemuksiaan kesästä; missä ja miten, keitä he tapasivat, millaisia huvittavia piirteitä noihin jo osin unohtuneisiin kohtaamisiin sisältyi. Ranta on heille enää häilyvä mielikuva, epämääräinen paikka, jonne he kukaties palaavat seuraavana kesänä. Useimmat eivät palaa. Kerran tämän pikkukaupungin nähtyään, on nähnyt siitä kaiken olennaisen. Merta ja rantaa on muuallakin, miksi siis palata tänne, kaikesta syrjässä olevaan tyhjään pisteeseen. Hänelle itselleen tämä kaikki on liiankin tuttua. Nuorukainen tietää, mitä edessä olevat viikot pitävät sisällään. Hän muistaa joka solullaan, miten pimeä pakottaa valon väistymään. Syysmyrskyt riisuvat rantatien vaahterat, koivut ja haavat lehtipuvuistaan. Raskas sade saa maan löyhkäämään. Maatuvien kasvien tuoksu seuraa mukana sisälle taloihin, joiden ikkunoista loistavat va-

lot ovat petollisia majakoita arjen ristiaallokossa purjehtiville. Alakulo levittää lonkeronsa kaikkialle kaupunkiin, sen rumiin rakennuksiin ja niissä kyyhöttäviin raskautettuihin ihmisiin. Kunnes viimein lankeaa ensilumen armollinen hunttu, jonka laskoksiin eletyn vuoden voi helpottuneena haudata.

Nuorukainen havahtuu ajatuksistaan ja vilkaisee kelloa. Puoli kymmenen. Vielä tunti aikaa, ennen kuin hänen on määrä olla oikeustalolla. Matkaan menee vaivainen vartti. Hän jatkaa kulkuaan rannan viivaa seuraten, ohittaa uimavalvojan tornin sekä taivaansiniseksi maalatut pukukopit, jotka ovat jo poikavuosilta tutut. Kesäisin, koulun raadannasta vapauduttuaan hän vietti rannalla aikaa ystävineen uiden, leikki-mielisesti kisaillen tai muuten vain paikan päällä norkoillen. Uimaranta oli kesäkauden tärkein polttopiste tapahtumineen ja ihmisineen. Noissa samaisissa uimakopeissa hän oli saanut myös ensioppinsa alastoman naisvartalon ihmeistä. Miesten ja naisten pukukoppien väliseen puuseinään kaiverrettuja reikiä hyväksi käyttäen hän oli vuorollaan tiiraillut riisuuntuvia naisia. Lihavat ja vanhat rutturintaiset eukot olivat aiheuttaneet spontaaneja naurunpurskahduksia ja hillitöntä pärskintää, minkä seurauksena he olivat olleet toisinaan vaarassa paljastua. Vasta nupuillaan olevat sekä uhkeiksi kypsyneet naisvartalat oli sitä vastoin otettu vastaan kunnioittavan hiljaisuuden tai kuuluvien nielausten myötä. Suurinta hämmästystä hänessä oli herättänyt se tosiasia, että naisvartalat olivat keskenään niin erilaisia. Ihon väri, muotojen ehtymätön kirjo, karvoitus, kokonaisuuden sopusuhtaisuus tai jonkin yksittäisen kehon osan ylikorostuminen teki jokaisesta naisesta yksilön. Myöskään se, että osa naisista oli silminnähden sinut vartalonsa kanssa, ei ollut jäänyt poikajoukolta huomaamatta.

Uimarannalta rantatielle johtavaa polkua noustessaan hän pysähtyy tarkastelemaan edessä olevan niemen takaa häämötävää rakennelmaa. Kuin kuivalle maalle ajautunut kaskelotti,

hän ajattelee. Kyseessä on vastikään valmistunut jättiläismäinen kylpylähotelli, jonka avajaisia on määrä viettää vajaan kuukauden kuluttua. Itsekseen hymähtäen hän jatkaa polkua ylös parkkipaikalle ja siitä edelleen kaupungin keskustaan johtavalle tielle. Hän ei kohtaa matkalla ketään. Viisi minuuttia ennen sovittua määräaikaa hän pujahtaa oikeustalon ovesta sisään ilmoittautuen vahtimestarille, joka ohjaa hänet neuvotteluhuoneeseen numero kaksi.

2. Help me roll away the stone

Neuvotteluhuoneessa Samuelia odottaa kolme miestä. Komisario Penttilä istuu kasvot oveen päin naputtaen keskittyneesti testiviestiä kännykällään. Harmaaseen pukuun sonnustautunut juristi selailee pöydällä levällään olevaa paperinippua. Pauli puolestaan seisoo selin huoneen ainoasta ikkunasta ulos tähyillen. Penttilä huomioi syrjäsilmin Samuelin saapumisen ja antaa merkin asettua lähinnä ovea olevalle tuolille. Samuelin istuuduttua eno kääntyy, tulee pöydän äärelle ja ottaa paikansa hänen vierestään rohkaiseva virnistys kasvoillaan. Penttilä sujauttaa puhelimen taskuunsa ja avaa tilaisuuden.

”Koska sovittelijana toimivan kärjäviskaali Saalingin on oltava tunnin kuluttua oikeuden istunnossa, mennään pidemmittä puheitta asiaan. Ole hyvä Tom.”

Pukumies sivelee leukaansa siirtäen samalla joitakin pape-reita syrjään edessään olevasta pinkasta. Miehen iho punoittaa nenän molemmin puolin.

”Olemme Penttilän kanssa sopineet, että toimin tämän sovittelutilaisuuden sihteerinä. Tulen laatimaan tilaisuudesta pöytäkirjan, josta toimitan kopiot asianosaisille, kärjäoikeuteen sekä kaupungin sosiaalitoimeen. Julistan tämän sovittelukokouksen avatuksi. Pöytäkirjaan merkitään, että paikalla ovat rikoksesta epäilty Samuel Kristian Rajamaa, tämän huoltaja Pauli Mus-tajoki sekä tutkintaa johtava komisario Penttilä.”

Lakimies pitää lyhyen tauon ja jatkaa paperia käsissään heilutellen.

”Minulla on tässä kaupungin sosiaalitoimen nuorten kriminaalisyksikön laatima asiapaperi, josta käy seikkaperäisesti ilmi rikoksesta epäillyn Samuel Rajamaan alaikäisenä tekemät rikkomukset. Rikoshistoria pitää sisällään näpistyksiä, yksityiseen omaisuuteen kohdistuneita ilkeivallantekoja sekä kotirauhan

häirinnän. Kyseinen lista tuodaan tässä tilaisuudessa julki tausta-aineistoksi sille, mitä tapahtui heinäkuun ensimmäisen ja toisen päivän välisenä yönä kuluvaan vuotta. Se ei ollut suinkaan mikään satunnainen hairahdus rikoksesta epäillyn osalta. On myös kiistatta osoitettu, ettei Samuel Kristian Rajamaata millään tapaa painostettu osalliseksi tuona kyseisenä yönä tehtyyn rikokseen, vaan että hän ryhtyi siihen omasta tahdostaan. Heinäkuun ensimmäisen ja toisen päivän välisenä yönä rikoksesta epäilty Samuel Rajamaa ja tämän kumppanit Tero ja Timo Tapola murtautuivat Johannes Simosen omistamaan elintarvikeliikkeeseen varastaen sieltä kaksi koria keskiolutta, kuusi kartonkia savukkeita sekä kassakoneen pohjakassan, yhteensä 701 euroa. Lisäksi rikoksesta epäilty kumppaneineen tuhosi kaupan tiloja ja laitteita, aiheuttaen asianomistajalle useiden tuhansien eurojen vahingot. Tapolan veljekset ovat jo omalta osaltaan käyneet läpi rikosta seuranneen oikeuskäsittelyn. Tapolat on tuomittu, ja parhaillaan he suorittavat ehdottomia tuomioitaan nuorisovankilassa. Tapoloilla oli rikoksen tapahtumahetkellä voimassa oleva ehdonalainen tuomio, joka uuden rikkomuksen seurauksena muutettiin ehdottomaksi. Rikoksesta epäillyn Samuel Kristian Rajamaan suhteen kauppias Simonen on valmis perumaan jo käynnistetyt oikeustoimet, jos tässä sovitteluprosessissa päästään kaikkia tyydyttävään lopputulokseen. Haluan tässä kohtaa muistuttaa, että sovitteluprosessi ja sen tuloksena mahdollisesti syntyvä sovittelusopimus ovat juridisia toimenpiteitä, joita sovelletaan erityisesti nuorten- ja alaikäisten rikostentekijöiden tapauksissa, ja sopimukselle tullaan hakemaan käräjäoikeuden vahvistus. Sovittelusopimus voidaan niin ikään purkaa, jos rikoksesta epäilty syyllistyy sopimuksen voimassaoloaikana uusiin rikkomuksiin tai rikkoo sovittelusopimukseen kirjattuja ehtoja. Sovitteluprosessin alulle panija kauppias Simonen suostuu järjestelyyn, koska hän tuntee Rajamaan huoltajan, kaupungin paikallislehden Rannikon Kaiun

toimittajan Pauli Mustajoen, ja uskoo että Samuel Mustajoki kykenee vastaisuudessa pysymään erossa rikollisista toimista. Nuorten osalta sovitteluprosessia ja nuoren mahdollisuutta korvata aiheuttamansa vahingot työllään pidetään erityisen suositeltavana. Se on todettu parhaaksi korvausratkaisuksi, kun tavoitteena on rikosten uusiutumisen estäminen, rikosten ennaltaehkäisy ja muut kasvatukselliset päämäärät. Aiemmin järjestetyn sovitteluistunnon tuloksena Samuel Mustajoki on lupautunut maksamaan oman osuutensa korvausvaatimuksesta, jotka koostuvat varastetusta omaisuudesta, tuhotusta ja turmellusta irtaimistosta sekä muista Simoselle rikoksen takia aiheutuneista kuluista. Onko kenelläkään mitään kommentoitavaa tai lisättävää tähän saakka esitettyyn?”

Eno vilkaisee Samuelia, mutta ei sano mitään.

”Hyvä on. Jatketaan sitten itse sopimusluonnokseen, jonka olen laatinut läänin sovittelutoimiston valtuuttamana sovittelijana, ja jonka yksityiskohdat olen jo aiemmin saattanut julki niin rikoksesta epäillylle kuin tämän huoltajalle. Sovittelusopimus on pääkohdiltaan seuraava: Rikoksesta epäilty Samuel Kristian Rajamaa suorittaa tämän sopimuksen päätöksellä hänelle määräytyvän seitsemän kuukautta kestävästä työpalvelun terveyskylpylä Terra Borealiksessa. Sopimuksen täytäntöönpanon käytännön toteutusta tulee valvomaan kylpylän vastaava ylilääkäri Jan Paloheimo, joka raportoi kuukausittain kaupungin sosiaaliviraston nimeämälle virkailijalle Rajamaan edesottamuksista kylpylässä. Lisäksi sopimukseen on kirjattu ne syyt, joiden nojalla sovittelusopimus voidaan tarvittaessa mitätöidä sekä sopimuksen purkautumisesta vastaajalle aiheutuvat jatkotoimenpiteet. Tämän sopimuksen myötä asianomistaja kauppias Johannes Simonen luopuu juridisista rangaistusvaateistaan rikoksesta epäiltyä kohtaan. Tutkinnan johtaja komisario Penttilä puolestaan lopettaa esitutkinnan saattamatta asiaa syyttäjän harkintaan. Kauppias Simonen toivoo ja uskoo,

että sovittelusopimuksen avulla rikoksentehtäjä autetaan eteenpäin elämässä, ja että sopimus osaltaan tukee tätä paluussa yhteiskunnan toimivaksi jäseneksi. Ennen allekirjoituksia pyydän sekä rikoksesta epäiltyä että tämän huoltajaa vielä kerran huolella tutustumaan sopimuksen yksityiskohtiin.”

Samuel ottaa oman sopimuspaperinsa ja silmäilee sen läpi. Siinä ei ole mitään uutta. Eno on selittänyt prosessin yksityiskohtineen niinä muutamana iltana, jolloin he istuivat kahdestaan talon keittiössä. Hänen palkaton työkomennuksensa tulee kestäväksi huhtikuun loppuun. Heti pian sen jälkeen hän täyttää kahdeksantoista, eikä mikään enää estä häntä jättämästä tätä kaupunkia taakseen.

”Sinä ymmärrät Samuel, että tämä on vakava asia, Penttilä ratkaisee hänen ajatuksensa. Saat viimeisen tilaisuuden lopettaa typeryydet ja miettiä, mitä elämältäsi haluat. Tiedän, että olet terävä poika, täysin eri maata kuin Tapolan veljekset. Vie tämä homma kunnialla päätökseen, niin pääset aloittamaan puhtaalta pöydältä. Meillä jokaisella on erheemme. Ratkaisevaa on se, ottaako virheistä opikseen.”

Samuel ei vastaa. Hän pitää katseensa paperissa. Viimein pukumies tiedustele: ”Ovatko rikoksesta epäilty ja tämän holhooja lukeneet paperin ja ymmärtäneet sen sisällön kaikkine yksityiskohtineen.”

”Kyllä olen, eno vastaa empimättä.”

Entä rikoksesta epäilty?

” Olen.”

”Hyvä. Jos asianomainen ja tämän holhooja hyväksyvät esitetyn sopimuksen, he voivat allekirjoituksillaan vahvistaa omalta osaltaan sen voimaantumisen.”

Samuel kirjoittaa nimensä hänelle merkitylle riville kauppias Simosen ja vielä enon puuttuvan nimen viereen. He vaihtavat papereita enon kanssa ja allekirjoittavat uudemman kerran. Saatuaan paperit takaisin haltuunsa pukumies kerää kamp-

peensa, kättelee sanaakaan sanomatta kaikki huoneessa olijat ja marssii ovesta ulos.

”Tämä oli nyt sitten tässä, Penttilä toteaa kaivaen kännykän uudestaan esiin. Sinulle lienee Pauli selvää, miten toimia tästä eteenpäin?”

”Kyllä vain. Tapaan Paloheimon ensi viikolla. Minulla on muutoinkin käyntiä siellä päin. Kylpylä järjestää paikallislehdille tutustumistilaisuuden.”

”Sehän on hienoa. Ties vaikka pääsisit testaamaan tuliterät saunat ja kaikki muut hulppeat tilat. Kylpylän kerrotaan olevan kerrassaan huikea.”

”Niin minäkin olen ymmärtänyt, mutta sittenhän sen näkee. Kiitos avustasi, ja ollaan yhteyksissä”.

”Näin tehdään.”

Oikeustalon pihalle päästyään eno sytyttää savukkeen ja haroo harmaantuneita kiharoitaan.

Minun pitää palata toimitukseen. Tulen kotiin seitsemän tienoilla. Jääkaapissa on makaroonilaatikkoo ja salaattia. Jutellaan kun tulen.

Samuelin seuratessa eno tumpkaa savukkeen asvaltille ja nousee vihreään Nissaniinsa, jonka ikkunalistojen väleissä kasvaa sammalta. Vilkkua käyttämättä eno kaasuttaa ulos punaisen tiilimuurin ympäröimältä pihalta.

3. Lamb cutlets

Taksi kurvaa pihaan Samuelin tupakoidessa kahden iäkkään omenapuun väliin pystytetyssä pihakeinussa. Taksikuski sytyttää auton kattovalon ja rahastaa matkan Paulilta, joka tervehtii pihasta pois peruuttavaa taksia rehvakkaalla kädenheilautuksella. Auton mentyä tulee taas hiljaista. Pauli seisoo horjahdellen paikallaan ja pieraisee. On kuin eno epäröisi, mihin suuntaan hänen tulee lähteä. Viimein Pauli astelee kiikkua kohti, mutta havaitsee Samuelin vasta ohitettuaan kiikun edustalla olevat, pyöreillä kivillä reunustetut ruohottuneet kukkapenkit.

”Jaa, täälläkö sinä istuskelet. Luulin, että olit nukkumassa, kun talo on pimeänä.”

Samuel tekee tilaa, jotta Pauli voi koko painollaan rojahtaa jo parhaat päivänsä nähneeseen kahdenistuttavaan puutarhakeinuun. Eno nojautuu selkänojaa vasten ja päästää suustaan pitkän puhalluksen.

”Meni pitempään mitä luulin. Partanen oli taas kukkona tunkiolla. Sen kuspiaan mielestä toimitus pitää uudelleen organisoida ja meidän työtapojamme modernisoida. Lehdelle täytyy lanseerata uusi strategia ja ilme, jotta tilausluvut saadaan nousuun. Ei se penikka täkäläisiä ihmisiä ymmärrä! Rannikon Kaiun toimituksen työtavoissa ei ole mitään vikaa. Meidän tehtävämme on tarjota paikallisuutisia. Niin se ollut yli viisikymmentä vuotta, ja niin sen täytyy jatkossakin olla. Todellinen ongelma on siinä, että yrittäjät ostavat enenevässä määrin mainostilaa Vuorovedestä, koska se myy sitä puolue-tuen turvin edullisempaan hintaan. Kaupunginvaltuusto on täynnä lehden lobbareita. Rahalla emme pysty kilpailemaan. Pitää osata luovia, mutta ei Partasesta siihen ole. Typeryyttään hän hinnoittelee meidät ulos pelistä. Ja kaiken lisäksi sen nulikan linjaukset lehden sisältöön ja toimitustapaan ovat

järjettömiä. Partasen tultua päätoimittajaksi paikallisuutisten määrä lehdessä on pudonnut puoleen siitä, mitä se oli Rimpisen aikana. Jos ihmiset haluavat lukea koko maata koskevista aiheista, tai siitä mitä ulkomailla tapahtuu, niin totta helvetissä he valitsevat laajalevikkisen lehden, jolla on omat ulkomaantoimittajat tai resurssit ostaa kansainvälisten tietotoimistojen syväluotaavia reportaaseja. Me joudumme tyytymään siihen syyttöön, mitä valtakunnallinen tietotoimisto tarjoaa edelleen julkaistavaksi. Nykymenolla Partanen ajaa Rannikon Kaiun konkurssiin vuodessa parissa. Voi tietysti olla, että se hänen varsinainen missionsa onkin. Enkä ihmettelisi, vaikka koko suunnitelma olisi pantu alulle Vuoroveden hallintoneuvostossa. Ne pikkusieluiset paikallispoliitikot ovat ennenkin yrittäneet tuhota Rannikon Kaiun, kun eivät sitä laillisin keinoin ole onnistuneet kaappaamaan.”

”Vai niin, Samuel tyytyy toteamaan tumpaten savukkeen jämän kiikun alumiiniseen pystytankoon.”

”Ja minä olen jumalauta ainoa, jolla on munaa panna kamppoihin Partaselle. Muut kyllä kyräilevät Partasen selän takana, mutta syövät kiltisti herra päätoimittajan kädestä toimituksen kokouksissa. Lampaita ne ovat. Sääliittäviä teuraslampaita koko sakki.”

Eno pitää tauon haroen kaksin käsin hiuksiaan. Ja jatkaa sitten.

”Tiedä mitä tästä tulee. Tällä menolla lehti menee nurin, ja se on siinä sitten. Partanen pakkaa tavaransa ja painuu seuraavaan ositteeseen toteuttamaan alasajo-ohjelmaansa. Helveti, että minun tekee välistä mieli lyödä sitä paskiaista turpiin. Oli pakko käydä ottamassa muutama rauhoittava Kulkurin Katseessa.”

”Minä painun nyt pehkuihin”.

”Samuel, odota. Meidän piti puhua sinusta. Tiedän, ettei ole paras hetki siihen. Mutta minä haluan, että otat sen hom-

man vakavasti. Älä pidä sitä työrupeamaa rangaistuksena vaan mahdollisuutena. Se tarjoaa aikaa miettiä, mitä haluat jatkossa tehdä. Minä tiedän, että palat halusta lähteä etelään työn perään, mutta kun sinulla ei ole mitään ammatillista koulutusta. Ei tällaisina aikoina pääkaupungistakaan noin vain töitä löydy. Ja asuntokin pitää olla. Sinuna minä hankkisin ensin opiskelupaikan ja sitä kautta ammattipätevyyden.”

”Anna olla. Sinä tiedät, että tuo on hyödytöntä. Olen päättökseni tehnyt. Heti kun kylpylähomma on hoidettu pois alta, minä häivyn. En kerta kaikkiaan enää kestä tätä läävää. Ja minä kyllä pärjään. Minulla on tuttuja etelässä. He jeesaavat alkuun.”

”Hyvä on. Puhutaan siitä huomenna. Nyt minä en jaksa. Jätä ulko-ovi raolleen. Luulen, että unohdin avaimet joko toimitukseen tai autoon. Jutellaan huomenna. Nuku hyvin.”

4. Sauceful of secrets

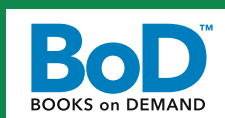
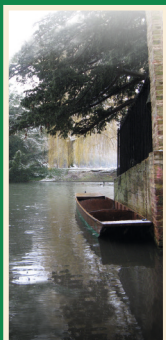
Pauli Mustajoki oli huolella perehtynyt kylpylään kutsutuille toimittajille etukäteen lähetettyyn esittelykansioon, joka sisältää mm. kylpyläkompleksin rakennusvaiheista otettuja valokuvia sekä hankkeesta päävastuussa olleiden rakennusinsinöörin ja arkkitehdin haastattelut. Käytyään aineiston läpi Pauli on toki heti oivaltanut, että kyseessä on monella tapaa poikkeuksellinen rakennushanke. Mutta vasta nyt, pysäköidessään auton uutuuttaan hohtavalle parkkipaikalle, Pauli käsitti, miten jättiläismäisestä rakennuskompleksista tosiasiaassa oli kyse. Yhtä lailla oli perin helppoa ymmärtää, miksi vain pari vuorokautta asiaa mietittyään - enempää aikaa heille ei näet suotu - kaupungin johtavat virkamiehet ja poliitikot päättivät yksimielisesti puoltaa heille esiteltyä rakennushanketta. Siinä kaupungin omistamalle kaavoittamattomalle merenranta-alueelle tarjouduttiin rakentamaan terveyskylpylä kaikkine nykyaikaisine oheispalveluineen. Kaupungille tarjous oli ollut kuin suoraan sadusta, sillä hankkeen takana oleva yksityinen taho oli valmis ottamaan täyden vastuun kylpylähotellin liiketoiminnan pyörittämisestä. Kaupungin tarvitsi ainoastaan myydä tarkoitukseen soveltuva maa-alue kylpylän puuhamiehelle Albert Mannille sekä lupautua rakentamaan hankkeen edellyttämä infrastruktuuri kuten vesi- viemäri- ja sähköverkko. Lisäksi kaupungin vastuulle jäi jo olemassa olevien liikenneväylien parannustyöt. Näitä vähäisiä investointeja vastaan kaupungin päättäjät odottavat saavansa kylpylätoiminnan myötä lisää yhteisöverotuloja. Lisäksi kylpylän toivottiin tuovan mukanaan kaupunkiin kipeästi kaivattuja uusia työpaikkoja sekä roppakaupalla positiivista julkisuutta.

Rakennushanke itsessään toteutettiin käsittämättömän nopealla aikataululla. Tontin raivaamisesta tähän päivään, jolloin

”K aupungin lempeä syli, jota vasten olen saanut painautua, ottaa minut taas hyväksyen vastaan, vaikka olisin muuttunut, käynyt itselleni vieraaksi.”

Päämäärätöntä nuoruuttaan kipuileva Samuel ja elämänsä loppusuoralle kääntynyt Nelli kohtaavat toisensa uutuuttaan hohtavassa terveyskylpylä Terra Borealiksessa. Näiden kahden, lähtökohdiltaan erilaisten ihmisen välille syntyy syvä kunnioittava luottamus, joka joutuu koetukselle kylpylän salamyhkäisissä tapahtumissa. Arvoituksen keskiössä ovat Nellin nuoruuden opiskeluvuodet Cambridgessa Britanniassa, juuri ennen toista maailmansotaa.

Yhteen virtaavat joet -romaani etenee kahdessa aikatasossa. Se on kertomus valinnoista, luopumisesta sekä onnen ohikiitävistä hetkistä.

ISBN: 978-952-80-8940-7 www.bod.fi